

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.874 van 10 februari 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 8 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat M. VINCKIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Sierraleoons staatsburger te zijn van Fullah-origine en afkomstig van Bo. Op 11 maart 2008 ontstond er brand in de kamer die huurde in het huis van mr. (B.) omdat u een kaars had aangestoken en in slaap was gevallen. Ten gevolge van de brand kwamen twee mensen om het leven, waaronder de vader van mr. (B.). Meteen na de brand was u gevlucht naar een vriend van uw vader, (M.) genaamd, omdat u meende bescherming nodig te hebben tegen de aanwezige mensen, tegen uw huisbaas en tegen de politie. U vernam de volgende dag van (M.) dat het incident op de radio omgeroepen was en dat u door de politie gezocht werd. Ook vernam u van hem dat uw beste vriend (A.) door 'gunmen' die naar u op zoek waren, aangevallen was en zich in het ziekenhuis bevond. U vreest dat uw huisbaas, die een belangrijk man was bij het RUF en veel invloed heeft bij de regering, u het leven zuur zal maken en u zou kunnen vermoorden omwille van de brand. U vreest bovendien door de Sierraleoonse autoriteiten onrechtvaardig behandeld te zullen worden indien u zich bij hen zou melden. Op 14

maart 2008 vertrok u daarom uit Sierra Leone, geholpen door (M.) en u vroeg op 17 maart 2008 asiel in België.

B. Motivering

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat u uw aanvraag klaarblijkelijk steunt op motieven die geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1A(2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, **waardoor u niet de vluchtelingenstatus kan worden toegekend**. De motieven die u aanhaalt ter staving van uw asielaanvraag zijn immers van private en gemeenrechtelijke aard, zonder enige politieke, religieuze of etnische connotatie en blijken ook niet voort te vloeien uit uw nationaliteit of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Er moet bovendien worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of dat u zich kan beroepen op bedoeld risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Zo vreest u vooreerst 'ernstige schade' door de politionele autoriteiten in Sierra Leone omdat die u zouden zoeken naar aanleiding van het incident op 11 maart 2008. **U kan echter niet aannemelijk maken dat u door de Sierraleoonse politie daadwerkelijk gezocht wordt met het oog op een (onrechtmatige) vervolging.** Zo vernam u enkel van derden dat er doden vielen bij de brand en dat u gezocht wordt door de politie (zie gehoor CGVS, p.5, 6, 9). U liet na ook zelf na te gaan of u daadwerkelijk door de politie gezocht wordt (zie gehoor CGVS, p. 7). U weet niet of de oorzaak van de brand reeds gekend is (zie gehoor CGVS, p.6) en u weet niet of de politie reeds een onderzoek voerde naar de oorzaak van de brand (zie gehoor CGVS, p.6 en 9). Uit uw verklaringen blijkt bovendien niet dat u door de politie gezocht zou worden als 'beschuldigde' of dat u uberhaupt ergens van beschuldigd wordt (zie gehoor CGVS, p. 9). U vermoedt enkel dat u gezocht wordt als verantwoordelijke voor de brand maar u haalt geen enkel concreet element aan waaruit dit ook blijkt. Nergens uit uw verklaringen blijkt of u in Sierra Leone een straf riskeert.

Vervolgens vreest u te zullen aangepakt worden door uw huisbaas. U had echter sinds het incident geen contact meer met uw huisbaas (zie gehoor CGVS, p.9) en haalt verder geen enkel concreet element aan waaruit kan blijken dat uw huisbaas u ook werkelijk viseert. **U baseert uw vrees voor represailles door uw huisbaas dus enkel op vermoedens.** Ook het probleem dat u in het verleden zou gehad hebben met uw huisbaas omwille van het niet willen toetreden tot zijn geheime genootschap, wijst niet op een risico op het lijden van ernstige schade in uwen hoofde. Na dat 'misverstand' kon u immers zonder verdere ernstige problemen in het huis blijven wonen (zie gehoor CGVS, p.8).

Verder vreest u nog de 'gunmen' die u zouden gezocht hebben bij uw vriend (A.). U weet echter niet wie die 'gunmen' zou gestuurd hebben (zie gehoor CGVS, p.9) en u weet niet zeker waarom ze u zochten. U 'denkt' dat het omwille van het incident (de brand) was (zie gehoor CGVS, p.7). U hebt bovendien enkel van derden vernomen dat (A.) werd aangevallen en u liet opnieuw na dit gerucht te verifiëren (zie gehoor CGVS, p.9).

Tenslotte blijkt uit uw verklaringen dat er slechts drie dagen waren tussen het incident en uw vlucht uit Sierra Leone (zie gehoor CGVS, p. 4). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat er gedurende die drie dagen iets concreets gebeurde dat op een objectieve manier wijst op een vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Na uw vlucht nam u geen contact meer op met mensen in Sierra Leone waardoor u ook niets meer weet van het verdere verloop van het incident (zie gehoor CGVS, p. 2, 9).

Uit al deze vaststellingen blijkt duidelijk dat u onvoldoende elementen aanbrengt waaruit kan geconcludeerd worden dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel

risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt bovendien geen enkel document voor dat uw identiteit, reisweg of asielrelaas kan staven of ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend.

Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker betoogt dat het Commissariaat-generaal ten onrechte stelt dat zijn asielrelaas geen verband houdt met de criteria van de Conventie van Genève, maar louter van gemeenrechtelijke aard is. Zijn huisbaas was lid van RUF en van een geheim genootschap, zodat hij geen eerlijk proces zal krijgen. Verzoeker was immers geen lid van RUF en weigerde lid te worden van de geheime organisatie zodat hij omwille van politieke redenen en “*het niet behoren tot een bepaalde sociale groep*” geen bescherming zal ontvangen noch een eerlijk proces.

3.2. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit, vliegtuigreis naar België en de elementen van zijn asielrelaas, hetgeen een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid.

Volgens het niet-betwiste feitenrelaas is verzoekers asielaanvraag gebaseerd op een vrees ten aanzien van zijn huisbaas wiens huis door verzoekers toedoen per ongeluk afbrandde, hetgeen tevens resulteerde in de dood van twee personen onder wie de vader van de huisbaas. Voormeld incident had volgens verzoekers beweringen plaats op 11 maart 2008 en hij ontvluchtte zijn land van herkomst op 14 maart 2008, hetzij drie dagen na het incident.

Het aangevoerde incident – het per ongeluk door zijn toedoen afbranden van een huis - en het hieruit voortvloeiende conflict met de huiseigenaar betreft een geschil van privaat- en gemeenrechtelijke aard. Verzoeker toont niet aan dat hij tegen de huisbaas, de actor van de aangevoerde vervolging met wie hij na de brand zelfs geen contact heeft gehad (administratief dossier, stuk 3, p.9), geen bescherming zou kunnen krijgen van de autoriteiten omwille van één van de criteria van het Verdrag van Genève gelet op het feit dat hij niet eens contact opnam met de overheden terwijl hij wel de drastische en ingrijpende maatregel nam om reeds drie dagen na het incident zijn land van herkomst te verlaten. Dient tevens te worden opgemerkt dat zijn huisbaas reeds gedurende één jaar in gevangenis zat omwille van de dood van een jongen (ibid., p.10) zodat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de huisbaas

immuun is voor de autoriteiten dan wel dat de autoriteiten hem geen bescherming zouden bieden.

Ten overvloede wordt vastgesteld dat verweerder terecht opmerkt dat uit de informatie die aan de verweernota is toegevoegd blijkt dat de RUF, de politieke partij die ontstaan is uit de RUF, bij de meest recente verkiezingen geen politieke macht van betekenis meer uitmaakt. Het is dan ook niet plausibel dat verzoeker om politieke redenen een risico op vervolging zou riskeren.

Wat betreft verzoekers argument dat hij omwille van “*het niet behoren tot een bepaalde sociale groep*” geen bescherming kan verkrijgen, dient te worden opgemerkt dat ‘het niet behoren tot een sociale groep’ in de voormelde wet van 15 december 1980, noch in de Conventie van Genève van 28 juli 1951 als vervolgingsgrond wordt vermeld; net het behoren tot een specifieke sociale groep betreft immers één van de gronden van vervolging (zie artikel 48/3 §4, d).

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker voert aan dat hij, indien de Raad zou aannemen dat zijn asielrelaas geen verband houdt met de criteria van de Conventie van Genève, moet kunnen genieten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij meent dat het Commissariaat-generaal ten onrechte concludeerde dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk door de Sierraleoonse politie is gezocht omdat hij slechts via derden vernam wat de reactie was van de politie daar hij ondergedoken zat. Verzoeker stelt nog dat hij geen reden had om te twijfelen aan het feit dat hij effectief werd gezocht door de politie. Bovendien is het evident dat de politie bij een brand waar twee mensen zijn omgekomen op zoek gaat naar de spoorloos verdwenen huurder.

Hij verwijst naar mensenrechtenrapporten en voert aan dat daaruit blijkt dat het juridische systeem in Sierra Leone zeer corrupt is. Verzoeker meent dan ook terecht te vrezen geen eerlijk proces te krijgen. Deze vaststelling wordt nog versterkt door het gegeven dat zijn huisbaas een ex-strijder is van RUF en zijn invloed kan uitoefenen binnen de politieke en gerechtelijke overheid. Verzoeker verwijst nog naar het feit dat diezelfde huisbaas lid was van een geheim genootschap waarvan hij weigerde lid te worden. In deze wordt verwezen naar een rapport waaruit blijkt dat de invloed van dergelijke geheime genootschappen zeer groot is. Verzoeker besluit dan ook, rekening houdend met al deze elementen, dat het risico op ernstige schade in zijn hoofd reëel is.

4.2. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake de brand, noch van de bewering dat hij gezocht wordt door de politie. Hij heeft enkel van derden vernomen dat er doden vielen bij de brand en dat hij gezocht werd door de politie. Verzoeker heeft nagelaten zelf na te gaan of hij daadwerkelijk werd gezocht door de politie. Hij voert geen elementen aan waaruit blijkt dat hij in beschuldiging zou zijn gesteld of dat er een proces tegen hem zou zijn opgestart. De loutere veronderstellingen dat er een proces tegen hem zou worden opgestart en dat hij oneerlijk zou worden behandeld in dat mogelijke proces volstaan niet om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden zijn om een reëel risico op ernstige schade te lopen zoals bepaald in artikel 48/3 §2, a) en b) vermits dit in concreto aangetoond dient te worden. Onder verwijzing naar het hoger gestelde inzake de gevangenschap van één jaar van zijn huisbaas, maakt verzoeker daarenboven niet geloofwaardig dat hij niet de bescherming van de overheden zou kunnen inroepen. De subsidiaire beschermingsstatus dient aan hem te worden onzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 10 februari 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.